

Hierbij maak ik wederom gebruik van de mogelijkheid om te consulteren. Dat heb ik ook gedaan bij het bij dit Besluit behorende wetsvoorstel. Ik was eigenlijk ontluisterd door de reactie op mijn consultatie op dat wetsvoorstel, zijnde dat mijn input 'als niet ter zake doende' is afgedaan. Ik heb daarover een klacht bij uw Ministerie ingediend, kenmerk 4761360. Deze klacht loopt nog.

Het wetsvoorstel ziet erop dat er een wettelijke taak bij gemeenten wordt neergelegd voor de opvang van asielzoekers. Het onderhavige Besluit geeft daarvoor de geldelijke prikkel¹. Nodig bevonden omdat de inwoners van dit land geen asielzoekerscentra in hun achtertuin willen hebben (helemaal niemand wel te verstaan) en dit standpunt wordt uitgedragen middels hun volksvertegenwoordiging in de gemeente. Aan de andere kant 'zitten' wij natuurlijk wel met allerlei (internationale) afspraken die wij hebben geaccordeerd en geïmplementeerd. Een duivels dilemma.

Daarom heeft het huidige (thans demissionaire) kabinet bedacht dat dwang gepast is. Dat zien we tegenwoordig overigens ook terug in allerhande andere voorstellen (bijvoorbeeld die zien op de woningmarkt). Ik denk zelf dat hier iets fundamenteel niet goed gaat.

Maar om even terug te komen op onderhavig Besluit. Met geld is blijkbaar alles te koop. Althans tussen overheden onderling. Naar de visie van inwoners wordt niet gevraagd. En als daar wel om gevraagd wordt, middels bijvoorbeeld deze consultatie, dan wordt daar niks mee gedaan. Spijtig.

Ik ben van mening dat de 'menselijke maat' ver te zoeken is in Nederland, ook bij dit Besluit. De menselijke maat dient immers uitgangspunt te zijn voor het hele pallet van dienstverlening door de overheid (zie de brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 11 juli 2022, kenmerk 2022-0000369621). Naast het wetsvoorstel (gemeentelijke taak opvang asielzoekers) is ook dit Besluit in strijd met voornoemd uitgangspunt. De opgave voor de huidige periode is immers het herstellen van het vertrouwen in de overheid. De overheid moet betrouwbaar, dienstbaar, dichtbij en rechtvaardig zijn. Deze doelen worden met dit wetsvoorstel en onderhavig Besluit niet behaald. Daar is in het IAK onvoldoende aandacht aan besteed. De uitvoerings- en financiële gevolgen zijn (nog steeds) niet onderzocht. De effecten zijn wel degelijk toetsbaar (naar aanleiding van het fiasco dat ziet op de brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer van 16 augustus 2022, kenmerk 4160061 > toepassing dwangmaatregel Albergen ter realisering van een AZC). De effecten van het 'vrijwillig duurzame opvangplaatsen inbrengen', zoals in dit Besluit aangegeven, zijn dus meetbaar en toetsbaar. 'Vrijwillig' is hier dan eigenlijk geen juist woord. Van vrijwilligheid is immers geen sprake als een dwangkaart kan worden getrokken en bovendien geld als prikkel wordt ingezet. Deze als 'ruimtelijke keuze' gekwalificeerde omkoopregeling bevordert het vertrouwen in de overheid van ons burgers niet. Sterker nog, het vertrouwen in de overheid wordt geannihileerd. Als dit wel de bedoeling is en er op dit punt beleidskeuzes zijn gemaakt om het algemene belang te laten prevaleren boven de menselijke maat van de eigen inwoners, dan dienen deze keuzes zichtbaar te zijn. De toelichting(en) van regelgeving moet(en) deze keuzes kenbaar weergeven. Ik mis dan ook een goede afweging die ziet op de belanghebbenden. De opties die er zijn en de voorkeursoptie die is of wordt gekozen en waarom hiervoor wordt gekozen. Keuzes moeten via een realistisch perspectief genomen worden. Ik stel voor om het (nieuwe) beleidscompas langs dit Besluit (maar zeker ook het wetsvoorstel) te leggen (tenminste als beide doorgang vinden). Het beleidscompas is immers niet zonder reden opgesteld. Het denk- en doenvermogen van de burgers moet worden meegenomen. Door alleen overheidsorganisaties belanghebbend te laten zijn, wordt hier geen recht aan gedaan. Het niet meenemen van ons burgers als belanghebbenden is daarom niet alleen een grote omissie maar ook een gemiste kans en zal wederom leiden tot ongekend onrecht.

¹ Een geldelijke prikkel die niet eens bestemd is voor het buurtschap waar de "keuze" op valt om het AZC te vestigen (en deze "keuze" daarenboven nooit een locatie zal zijn in de buurt van de woning van de bestuurders zelf...)